

SZEKSZÁRDI TÖRVÉNYSZÉK

SZEKSZÁRD

Érk.: 2016 APR 04.

Példány: Mell.:db
Az ügyirat
száma:

3 példány toltallal

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Szekszárdi Törvényszék útján

Szekszárd

Dózsa Gy. utca 2.

7100

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Szima Judit (sz.: Szima Judit, Debrecen III., 1960. február 24., a.n.: Bihari Margit)
7100 Szekszárd, Tanya utca 4. szám alatti lakos – az 1. szám alatt csatolt meghatalmazással
igazolt - **jogi képviselőm, dr. Magyar Anikó egyéni ügyvéd (7100 Szekszárd, Arany
János utca 18.) útján– az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja**, valamint az
Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban : Abtv.) elsődlegesen
a 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-
ban biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) a) és b) pontja alapján – törvényi határidőben -
az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

**Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pécsi Ítéltábla 2016.
március 16. napján kelt Bkk.I.32/2016/3. sz. végzésének alaptörvény-ellenességét, és
semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény I. cikk, II. cikk, XXVIII. Cikk (1) és
(7) bekezdéseit.**

**1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a
határidő-számításhoz szükséges adatok közlése**

**Pécsi Ítéltábla 2016. március 16. napján kelt Bkk.I.32/2016/3. sz. végzése (2. szám alatt
csatolva) a megsemmisíteni kért bírói döntés, melyet 2016. március 29. napján vettünk
át (átvétel igazolása 3. szám alatt csatolva) – így az Abtv. 30. § (1) bekezdésében
meghatározott 60 napos határidő megtartott.**

Indítványozó ügyében alkalmazott jogszabályként a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban Be.) 24/A. § és 386.§ együttes alkalmazásából következően a rendelkezések Alaptörvény ellenesek, mivel a hatékony jogorvoslatához való jogától, a tisztességes eljáráshoz való jogától fosztja meg indítványozót, mivel a rendelkezések a következőt mondják ki:

24/A. §

(3) A kizárást kimondó határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye, a kizárás megtagadását az ügödöntő határozat elleni jogorvoslatban lehet sérelmezni.

386. § (1) A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével

a) olyan vádlott bűnösségét állapította meg, illetőleg olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett, vagy vele szemben az eljárást megszüntette,

b) olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az első fokú bíróság nem rendelkezett,

c) az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

I. CIKK

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II.

cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XXVIII.

cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

A Kaposvári Nyomozó Ügyészség 2012. május 4. napján benyújtott vádirata alapján a Szekszárdi Járásbíróságon 2.B.234/2012. lajstromszámon dr. Tuba István Krisztián bírós

tanácsa előtt folyamatban volt büntetőeljárásban 2015. június 15. napján 2.B.234/2012/799. számon született ítélet. A büntetőeljárásnak indítványozó I.r. vádlottként részese volt, s ezen büntetőeljárásban került sor a kizárási indítvány megtételére a II. fokon eljáró Szekszárdi Törvényszék bírái ellen, mely kizárást a Pécsi Ítéltábla megtagadott, azaz indítványozó személyes érintettsége ezáltal megvalósul.

Az 2.B.234/2012/799. ítélet ellen fellebbezést jelentettem be I.r. vádlottként, továbbá védőm is fellebbezést jelentett be. Törvényes határidőn belül személyesen én is és védőm is külön-külön fellebbezés indokolást nyújtottunk be, melyben egyúttal kértem a Szekszárdi Törvényszék kizárását személyesen én is, és védőm útján is indítványoztuk ezt- az általa benyújtott fellebbezés indokolásban is - .

Védőm által benyújtott fellebbezésben szereplő kizárási indítvány a Pécsi Ítéltábla által elutasításra került a fent jelzett végzéssel. Itt kívánom megjegyezni, hogy a személyesen benyújtott fellebbezési indokolásomban szereplő, Szekszárdi Törvényszék kizárására tett indítványom nem került elbírálásra az ítéltábla által a mai napig, mely egyértelmű a 2.sz. alatt csatolt végzésből, mivel az határozottan rögzíti, hogy „Szima Judit I.r. vádlott meghatalmazott védője fellebbezésének 2016. január 24-én kelt indokolásában a Szekszárdi Törvényszék kizárását kezdeményezte”. Ezen momentum is, hogy a személyesen benyújtott kezdeményezésem elbírálásra sem került – feltehetően azt a Szekszárdi Törvényszék fel sem terjesztette az ítéltáblára – sérti a tisztességes eljárás alapelvét, az Alaptörvény XVIII. cikkének (1) bekezdését, s alátámasztja a törvényszék elfogultságát, pártatlanságot nélkülöző eljárását velem szemben.

Hozzá tartozik a tényekhez, hogy dr. Tuba István bíró kizárása iránt már 2013. május 13. napján elfogultsági kifogást terjesztettem elő, melyet a Szekszárdi Járásbíróság 36.Bk. 138/2013/2. sz. végzésével utasított el, tette ezt úgy – a tisztességes eljárás követelményét és a jogszabályokat figyelmen kívül hagyva -, hogy törvényszéki bíróval kapcsolatos kizárási indítványt bírált el – hiszen akkor dr. Tuba István már régen a Szekszárdi Törvényszék kinevezett törvényszéki bírójává volt - járásbírósági (azaz alacsonyabb) szinten. Ez is alátámasztja egy momentumként a folyamatosan fennálló jogsértés tényét, melynek okán szükséges vizsgálni – meglátásom szerint - a kizárást tárgyában hozott fent jelzett elutasító határozatot.

Dr. Szikinger István meghatalmazott védőm 2016. január 24-én kelt fellebbezés indokolásában kérte, hogy a Szekszárdi Törvényszék állapítsa meg a Be. 21. § (1) bekezdésének e. pontja alapján, hogy a bíróság nem járhat el, ezért a Be. 24/A §-ának (1) bekezdése alapján az ügyet a harmadfokú bíróságra az eljáró bíróság kijelölése végett terjessze fel. Kizárási indítványunk indokolásában előadta, hogy a pártatlanság követelménye nem érvényesülne azon esetben, amennyiben II. fokon a Szekszárdi Törvényszék járna el, hivatkozott az eljárás politikai jellegére is, továbbá azon tényre, hogy az I. fokon eljáró dr. Tuba István a Szekszárdi Törvényszék bírójává, mely szintén a pártatlanság és elfogultatlanság ellen szól – megjegyezve azt is, hogy vádlottként elvontak törvényes bírámtól is, mely szintén ezen sérelmes tényt alapozza meg, a tisztességes eljárás alapvető

követelményének megvalósulását kérdőjelezi meg -, valamint arra, hogy „Mindezen túlmenően az is tény, hogy az I. r. vádlott Szekszárdon teljesített rendőri szolgálatot, az egyébként országos, de a megyéhez és annak székhelyéhez igen szoros szálakkal kötődő, ott szükségképpen konfliktusokkal is járó működést kifejtő Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete (a továbbiakban: TMRSZ) – amelynek főtitkára az I. r. vádlott - is kapcsolatban állt a helyi közhatalom szerveivel.

Köztudomású tény, hogy ennek az ügynek politikai vonatkozásai vannak. Szükségképpen, hiszen a vádlottak között egy jelentős magyar szakszervezet vezetői vannak. Álláspontom szerint ez a pártatlanság szubjektív tényezőjét még inkább előtérbe helyezi. Erre természetesen azt lehet mondani, hogy a bíróság kizárólag a törvények alkalmazására hivatott, nem tud tekintettel lenni az eljárás esetleges politikai hatásaira. Ez természetesen így volna helyes, azonban a tények nem támasztják alá a szigorú joghoz kötöttség követelményeinek a megvalósulását. Már a vádirat is bűncselekmény elkövetésére hivatkozva adott leírást a TMRSZ megalakulásáról és szervezetének, működésének alakulásáról úgy, hogy a közölt adatoknak semmiféle büntetőjogi vonatkozása nem volt. Ugyanezt teszi az ítélet is azzal, hogy a szakszervezet általános bemutatásával kezdi a tényállást. Teljesen nyilvánvaló, hogy ezekkel az egyébként nem minősített megállapításokkal az ítélet azt sugallja, hogy valójában egy bűnszervezetről van szó, de legalábbis maga a struktúra összefüggésben áll a megállapított bűncselekményekkel”.

A Pécsi Ítéltábla Bkk.I.32/2016/3. sz. végzésével a védőm által előterjesztett kizárásra irányuló kérelmünknek nem adott helyt, a kizárást megtagadta. A végzés rendelkező részében rögzítette, hogy a „ végzés ellen fellebbezésnek helye nincs, a kizárás megtagadását az ügydöntő határozat elleni jogorvoslatban lehet sérelmezni”.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

4.1. XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelme

4.1.1.

Több ízben is megerősítette az Alkotmánybíróság azt az elvi megállapítását, hogy a jogorvoslathoz való jog – mint alapvető jog – csak a rendes jogorvoslatra vonatkozik, a rendkívüli jogorvoslat a rendes jogorvoslaton túlmutató többlet lehetőség, amelynek léte nem hozható összefüggésbe az Alkotmány 57. § (5) bekezdésével. [3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, 663/D/2000. AB határozat, ABH, 2003, 1223, 1230.]

Pécsi Ítéltábla Bkk.I.32/2016/3. sz. végzésében kimondta, hogy a kizárás ellen indítványozó nem fellebbezhet, csupán a **Be. 24/A. § (3) bekezdése alapján a kizárás megtagadását az ügydöntő határozattal szembeni jogorvoslatban lehet sérelmezni.**

Mivel II. fokú eljárásban eljáró Szekszárdi Törvényszék bírójának kizárását indítványozta a Be. 21. § (1) bekezdés e) pontja alapján indítványozó, így jogorvoslati

lehetőségétől elzárásra került, mivel a hatályos szabályozás alapján a II. fokon eljáró bíróság ügydöntő határozatával szemben igen szűk lehetőséget nyújt a Be. szabályozása.

Megvizsgálva a Be. fentebb hivatkozott 386. § (1) bekezdését, mely kógensen szabályozza a II. fokú döntés elleni jogorvoslatot egyértelmű, hogy indítványozó nem fordulhat majd a III. fokú bírósághoz a jogerős ítélet ellen, mivel az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltétel teljesen kizárt, a b) pontban szabályozott feltétel szintén valószínűtlen, s amennyiben az I. fokú ítéletet – indítványozó ártatlansága ellenére, teljesen törvényellenesen - helyben hagyja a II. fokú bíróság, mivel kizárt lesz a III. fokú bírósághoz fellebbezés, ezáltal a kizárás megtagadását sem lehetséges sérelmezni, mivel azt a Be. 24/A. § (3) bekezdése az ügydöntő határozat fellebbezéséhez köti.

Mindezen logikai levezetés mentén jól látható, hogy indítványozó el van zárva jogorvoslati jogától az elfogult, pártatlanság látszatát is nélkülöző Szekszárdi Törvényszék II. fokú eljárása kapcsán, mivel a Be. rendelkezéseinek alkalmazása kapcsán a kizárás megtagadása miatti rendes jogorvoslati lehetőségtől elzárásra került.

A II. fokú bíróság elfogultsága fennáll – meglátásunk szerint -, viszont az ítélőtábla panaszolt végzésével megállapította a bírák elfogulatlanságát – törvényellenesen , úgy, hogy indítványozó állításával szemben mindösszesen a bírák nyilatkozatára hivatkozással megállapította azok pártatlanságát, elfogulatlanságát mindenféle bizonyíték nélkül (azaz 1 állítással szemben 1 másik állítás volt, azaz önkényesen döntött az egyik állítás mellett) – s ezen elfogult bíróság fog dönteni úgy indítványozó sorsáról, hogy utána lehetősége nem lesz indítványozónak jogorvoslatra, azaz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelme fennáll.

4.1.2.

A kizárási indítvány megtagadásának aspektusából hangsúlyozni kívánjuk azon tényt is, mely mind indítványozó, mind meghatalmazott védője kizárási indítványában szerepelt indokolásként, azaz azon tény, hogy Alaptörvény-ellenesen indítványozót elvonták törvényes bírójához való jogától.

Az indítványozó ellen folytatott eljárás sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert törvényes bíróhoz való jogomat, a független és pártatlan bíróság, valamint a tisztességes eljárás követelményét.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” Azaz az Alaptörvény deklarálja a törvényes bíróhoz való jogot. A „ius de non evocando”, a „természetes” vagy törvényes bírósághoz és bíróhoz való jog tételes rendelkezésként – számos európai országhoz hasonlóan nem az Alaptörvényben, hanem - a Bszi. alapelvei között jelenik meg. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény ezt kógensen kimondja 8. § (1) bekezdésében, mely szerint „Senki sem vonható el törvényes bírójától.” Ezen szakasz (2) bekezdése pedig rögzíti a törvényes

bíró fogalmát, mely szerint a „törvény által rendelt bíró az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró”.

Az eljárás során nem érvényesülhetett a törvényes bíróhoz való alkotmányos alapjog, mivel dr. Tuba István 2012. október 31-ig volt a Szekszárdi Járásbíróság bírója. Az ügy szignálásakor, még érvényesült a törvényes bíróhoz való jog, mivel a Szekszárdi Járásbíróság ügyelosztási rendjében a bíró még szerepel. Viszont **2012. november 1. napjával** dr. Tuba István a Szekszárdi Törvényszék bírója lett, oda került áthelyezésre pályázat alapján a 310/2012. (X.8.) OBHE sz. határozat értelmében, így törvényszéki bíróként nem szerepelhetett – kirendeléssel sem – a Szekszárdi Járásbíróság bírái között az éves ügyelosztási rendben, azaz ezen időponttól kezdve **nem a törvényes bíróm járt el az ellenem és társaim ellen folytatott büntetőeljárásban**. A Szekszárdi Járásbíróság 2013. évi és 2014. évi ügyelosztási rendjében sem szerepel dr. Tuba István bíró, hanem a Szekszárdi Törvényszék ügyelosztási rendjében szerepel, mint törvényszéki bíró, (4. számú mellékletként csatolva az ügyelosztási rendek) azaz ezen években sem érvényesült a törvényes bíróhoz való alapjoga indítványozónak, mely a tisztességes eljárás alapelvét sérti, továbbá ezen tényt a panaszolt határozatban a Pécsi Ítéltábla nem vette figyelembe a kizárás okaként.

Sem engem, sem védőmet nem tájékoztatta senki azon tényről, hogy dr. Tuba István 2012. november 1-jétől törvényszéki bíróvá történt kinevezésre, s esetleg kirendelés alapján látja el a bíró szerepét az eljárásban. Megjegyzem ez az ügyelosztási rendben sem szerepel. Továbbá amennyiben mégis kirendelés lett volna, úgy a kirendelés garanciális szabályai sem érvényesülhettek.

Jogorvoslati jogomtól is elvontak ez esetben, mivel nem volt tudomásom arról, hogy az eljáró bíró nem törvényes bírám, így a Be. 283. § (1) bekezdés *a)-b)* pontjai által biztosított azon lehetőséggel, hogy a tárgyalás megnyitását követően az ügyész, vádlott, védő, sértett indítványozzák az ügy áttételét, illetőleg a bíróság tagjainak kizárását, mely keretében kifogásolható a szabálytalan ügyelosztási rend is, melynek következménye, hogy elvontak törvényes bírámtól nem élhettem.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága több összefüggésben is értelmezte Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikk (1) bekezdésének „...törvény által létrehozott ... bíróság” fordulátát. Többek között megállapította, hogy ez a fordulat nem csupán azt a törvényt jelenti, amely létrehozza a bíróságot, hanem amely megállapítja a bíróság hatáskörét, szabályozza – a bíróság függetlenségével és pártatlanságával összefüggésben - a szignálási rendet, illetve az ügyeket érdemben vizsgáló és eldöntő bírói tanácsok összetételét. E mellett – a fegyveregyenlőségre és a védelemhez való jogra, valamint az eljáró bíró pártatlanságának látszatára tekintettel is - hangsúlyozta, hogy ha a bíróság előtti eljárás szabályai nem láthatóak előre, az alkalmazandó eljárási rend kérdésében a törvényi szabályok hiányában, vagy hiányossága miatt a bíróság lényegében maga folytat értelmezést, úgy sérül a 6. cikk (1) bekezdésének „törvényesen létrehozott ... bíróság” fordulata. (Piersack v. Belgium, 8692/79., 33. pont; Coëme et autres c. Belgium, 32492/96, 96-103. pontok; Fedotova v. Russia, 73225/01., 38. pont; DMD GROUP, a.s. v. Slovakia, 19334/03., Sokurenko and Strygun v. Ukraine).

Az Alkotmánybíróság határozatában már megállapította, hogy „[a] pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet-mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.” [67/1995. (XII. 7.) AB határozat, ABH 1995, 346, 347.] Az Alkotmánybíróság ezt a gyakorlatot erősítette meg a 36/2013. (XII. 5.) AB határozatában, amely szerint a törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bírói fórum (bíró) járjon el. Ehhez kapcsolódik az ügyelosztási rend.

Az ügyelosztási rendet az objektivitás és a személytelenség biztosítása, az önkényesség kizárása érdekében előző évben állapítja meg a bíróság elnöke, amely a tárgyévben kizárólag szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható [9. § (1) bekezdés]. Ebből következik, hogy a bíró és az ügy egymáshoz rendelése alkotmányosan csak előre meghatározott, általános szabályok alkalmazásával objektív alapokon történhet. Figyelemmel kell lenni arra is, ha a bíró más bíróságra kerül, mint jelen esetben dr. Tuba a törvényszékre, s ekkor a Bszi. szerint az ügyelosztási rendet is módosítani kell. Ez nem történt meg, viszont ennek ellenére az eredetileg járásbírói bíró, aki időközben törvényszéki bíró lett, nem járhatott volna el ügyekben, azaz nem vonhattak volna el törvényes bírámától, akinek a Szekszárdi Járásbíróság bírójának kellett volna lennie, s szerepelnie kellett volna mind a 2013., mind a 2014. évi ügyelosztási rendben.

Azaz az Alaptörvényben foglalt jogomnak sérelmét jelenti a Szekszárdi Törvényszék, annak elnöke és a törvényszék bírójának eljárása.

4.1.3.

II. fokon fellebbezéseim és panaszaim elbírálása során a Szekszárdi Törvényszék járt el, ahol dr. Tuba István, mint törvényszéki bíró az ügyelosztási rend szerint a törvényszék valamennyi tanácsnak tagja, melyek az I. fokú eljárás során hozott döntéseket, hibákat elbírálták, így a pártatlanság elve sérült e tekintetben is, azaz még a látszata sem valósulhatott meg, még akkor sem, ha figyelmen kívül hagyjuk, hogy a törvényes bírámától is elvontak azáltal, hogy törvényszéki bíró járt el I. fokon ügyemben.

Dr. Tuba István megjegyzem, hogy az ügyelosztási rend szerint dr. Hauszmann-né dr. Szőke Rita bírónő tanácsának is tagja, mely tanácsra szignálásra került II. fokon a fellebbezések során az ügyemben való eljárás.

A pártatlanság látszatának sérelméhez, az elfogultsághoz, a tisztességes eljárás semmibe vételéhez hozzátartozik az is, hogy az I. fokú bíróság több alkalommal a tárgyaláson megalázott és a terhemre róttá, hogy miért most terjesztem be a bizonyítékaimat, mert ő csak 15 napot adott arra nekem. Ez súlyosan sérti a terhelti jogomat, azt hogy védekezési taktikám részeként adott esetben mely körülményt mikor tárok fel. A bizonyítékok becsatolásának határidejére álláspontom szerint a terheltet büntetőeljárásban nem lehet kötelezni. Ez nyilvánvalóan sérti a szabad bizonyítás elvét, hiszen mind addig amíg a bíróság fel nem hívja

a felek figyelmét a tárgyalás ítélethozatal előtti berekesztésére, addig a terhelt és a védelem illetve a vádhatóság indítványokat terjeszthet elő. Én mint jogellenesen fogvatartott a börtönből milyen bizonyítékot csatoltam volna be, ha azoktól szándékosan már 2011.06.06-tól elzártak, majd fogva tartásom alatt több bizonyítékot el is tüntettek? Ugyanakkor a bíró álláspontjával és ítéletében foglaltakkal ellentétben nem tilalmazott, hogy a védelem a bizonyítékait akkor tárja a bíróság elé, amikor azt szükségesnek ítéli. Ezt a Kúria is helyénvalónak és jogszerűnek tartja.

4.1.4.

A kizárási indítványokat elutasító végzések indokolása jogsértő módon mindössze az volt, hogy dr. Tuba István a Be. 21. § (3) bekezdés b) pontja alapján nem járhat el, ami számomra sem volt kérdéses, hiszen törvényi rendelkezés tiltja az ő részvételét, azonban a törvényszék többi bírása közül csak dr. Farkas László és dr. Sárecz Róbert nyilatkozott akként, hogy elfogult, a többi bíró nemleges nyilatkozatot tett, így ők az ítéletábra szerint aggálymentesen eljárhatnak a felsorolt, - véleményünk szerint - megalapozott érveink ellenére.

Az indokolás azért is jogsértő, mert nem a Szekszárdi Törvényszék bírának személye ellen irányultak a kizárási indítványok, hanem azt a helyzetet tartom jogsértőnek, hogy I. és II. fokon is ugyanazon bírói szervezet bírái járjanak el és így a büntetőeljárás tisztasága és pártatlansága, a tisztességes eljáráshoz való jogom sérül.

Hivatkozni kívánok arra is hangsúlyozottan, hogy jelen esetben a végzésben felhívott jogszabályból – illetve ezáltal az indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következik a bírói döntés, így az sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely a végzés alaptörvényellenességét is eredményezi.

Ugyancsak a kizárás szükségszerűségét igazolja azon tény is, hogy a Szekszárdi Törvényszék az elsőfokú eljárás során másodfokon eljárva úgy is hozott fellebbezéseim, panaszaim kapcsán elutasító végzéseket (legalább két alkalommal), hogy felszólított a panasz kiegészítésre, a kiegészítésemet meg is tettem a megadott határidőn belül, de azt be sem várva, a törvényszék már meghozta az elutasító végzést. Számos esetben nem küldték ki a megpanaszolt I. fokú végzésekre vonatkozóan, hogy tegyem meg észrevételeimet és tudjam, hogy kik a törvényszék eljáró bírái, ha esetlegesen elfogultságot kívánnék bejelenteni, ezen jogomban is korlátozva voltam. Úgy hoztak II. fokú végzéseket az ügy lezárása előtt, hogy további kiegészítésre ki sem küldték, csak a nyomozó/vádhatóságot keresték meg. Elutasító végzéseikben ki sem tértek a panaszainkra, érdemben nem is vizsgálták azokat, mindössze általában 5-7 mondattal elutasították jogszabályi megjelölések nélkül. **Mindezt pedig az a jelen ügy II. fokú bíróság tanácsa bírálta el folyamatában a jogszabályok figyelmen kívül hagyásával a tisztességes eljárás és pártatlanság elvének be nem tartásával, aki jogosult lett a I. fokú ítélet elbírálására is, azaz Hauszmann-né dr. Szőke Rita bírónő tanácsa.** Tehát a II. fokú eljárás lefolytatására kijelölt bírói tanács az I. fokon a törvényszék – ezen tanácsában is szereplő - bírása által hozott végzések, egyéb döntések elleni

fellebbezéseimet, panaszaimat elbírálta, kvázi részt vett az I. fokú eljárás döntéseiben, azaz pártatlanság látszata sem áll fenn sem ezen tanács, sem a többi törvényszéki tanács esetében.

4.1.5.

Hivatkozunk azon tényre is, hogy a kizárási indítvány alapján **dr. Farkas László és dr. Sárecz Róbert nyilatkozott akként, hogy elfogult, melyet tartalmaz a panaszolt végzés indokolása is, : „dr. Farkas László és dr. Sárecz Róbert a Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjára alapítottan elfogultságot jelentett be az ügyben az I.r. vádlottal fennálló ismertségük okán, így ők a 17/2001. (VI.1.) AB határozatra is figyelemmel szintén kizártak az eljárásból”.** Megjegyezni kívánjuk, hogy ebből adódóan – ismertségre hivatkozással – teljesen életszerűtlen az, hogy a többi bíró az ismertség alapján nem tartja magát elfogulatlanoknak, mit sem törődve azzal, hogy az Alaptörvényben foglalt pártatlanság fogalomba a pártatlanság látszata is beletartozik

A tisztességes eljárás sérelméhez tartozik azon aspektus is, hogy a most, 2016-ban törvényszéki bíróként nyilatkozó **dr. Farkas László bíró 2012-ben a vádirat benyújtásakor, az ügyek szignálására jogosult városi bírósági elnök volt, melyet bizonyít az ügyleosztási rend, s még 2013-ban is ő volt a járásbíróság elnöke. Akkor nem érzékelte az elfogultságot, melyet most bejelentett, holott az ismertsége I.r. vádlottal azt megelőzően keletkezett. A tényekhez hozzátartozik az is, hogy dr. Farkas László nemcsak ismeret I.r. vádlottat, hanem indítványozó a bíró felesége ellen indított büntetőeljárásban nyomozást vezető nyomozó volt, azaz nem szimpla ismertség állt fenn közöttük, hanem olyan kapcsolat, melyben az akkori elnök személyes érintettsége nyilvánvaló volt. Hangsúlyozni kívánjuk, hogy a tisztességes eljárás okán – a bíróság vezetőjeként, szignálásra jogosult személyként – ezen most bejelentett – s már 2012-ben fennálló – elfogultságra okot adó körülményt a bíró nem jelentette be, kizárását nem kérte hivatalból, melynek következménye a teljes járásbíróság (2012-ben városi bíróság) kizárásának megalapozottsága lett volna. Ezen szempontból is sérült indítványozó hivatkozott Alaptörvényben biztosított joga. Ezen tényt sem vette figyelembe panaszolt döntése meghozatalakor az ítélőtábla.**

Ezen 4. pont keretében a tisztességes eljárás, a pártatlanság sérelme körében hivatkozni kívánunk 25/2013. (X.4.) AB határozatra, melyben az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy:

„... a pártatlanság követelménye azt hivatott elősegíteni, hogy az ítélkező bíró az ügyben résztvevő felekkel szembeni elfogultságtól vagy előítéletektől mentesen bírálja el az ügyet és hozza meg döntését. A pártatlanság követelménye egyfelől a bíró magatartásával és hozzáállásával szembeni elvárásként jelentkezik. Másfelől azonban mércét állít a jogszabályi környezettel szemben is. E mérce szerint az eljárási szabályoknak törekedniük szükséges minden olyan helyzet elkerülésére, amely a bíró pártatlanságát illetően jogos kétségeket ébreszthet. Ebből fakad, hogy a konkrét ügyben a bírónak nemcsak tárgyilagosan szükséges ítélnie, de a pártatlan ítékezés látszatának megőrzése is feladata. [Hasonló következtetést fogalmazott meg: 67/1995. (XII. 1.) AB határozat, ABH 1995, 346, 347.; 17/2001. (VI. 1.) AB határozat, ABH 2001, 222.] ...

4.2. Az Alkotmánybíróság a korábban vázoltak felidézése mellett megállapítja, hogy a pártatlanság elve olyan garanciája az alkotmányos büntetőeljárásnak, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének és egyúttal az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdésének védelme alatt áll. Ennek megfelelően a büntetőügy pártatlan elbírálásának hiánya, illetve a kizárási szabályokban előírtak megszegése az alkotmányos büntetőeljárás egyik garanciájának olyan súlyú megsértését jelentheti, amely nemcsak a konkrét ügy kimenetelére lehet döntő hatással, de ezen túlmenően egyúttal képes megingatni az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat, illetve a bíróság döntéseinek tekintélyét is. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben azt is hangsúlyozza, hogy a kizárási szabályok hatékony alkalmazása azért is kiemelten fontos, mert a pártatlanság hiányának feltárása az esetek döntő részében nem feltétlenül érdeke a feleknek. ... E megfontolások alapján az Alkotmánybíróság arra a felismerésre jutott, hogy **a megfelelő kizárási szabályok hiánya csakúgy, mint érvényesíthetőségük korlátai a pártatlanság követelménye ellen hatnak.**

A bírói eljárások pártatlanságának az egyedi ügyekben történő tényleges megőrzését az eljárási törvény egyes rendelkezései és e rendelkezések következetes jogalkalmazói érvényesítése garantálja. (Vö.: jelen határozat, Indokolás [26]-[29]) Ebből következik, hogy a pártatlan bírói eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjog a bíróságoktól azt is megköveteli, hogy hatékonyan segítsék elő azoknak a lehetőségeknek az igénybevételét, amelyekeken keresztül tényleges ellenőrzést nyerhet az ítélkező bíróság pártatlansága, vagy érvényesíthető a pártatlanság hiányának következménye. A pártatlanság érvényesíthetőségének igénye a bűnügyekben fokozottabban jelentkezik, hiszen a jogerős elítélés az ártatlanság védelmének megdöntését jelenti, a büntetőjog megtorló jellegű szankciórendszere pedig súlyosan korlátozza az elítélt alapjogait. Az Alkotmánybíróság, éppen az elfogultságra okot adó körülmény leplezéséhez fűződő érdekek miatt nem tartja életszerűtlennek, hogy egy ilyen ok csak a jogerős elítélést követően jut a terhelt tudomására. Összeegyeztethetetlen ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó pártatlan bírósági eljáráshoz való joggal, ha a pártatlanság egyes okainak a felülvizsgálat során történő érvényesíthetőségéből a Kúria gyakorlata kizárja az alapos okból és időben előterjesztett elfogultsági hivatkozást, vagyis megtagadja az ilyen okra alapított felülvizsgálati indítvány érdemi vizsgálatát.”

... „Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben azt is hangsúlyozza, hogy a kizárási szabályok hatékony alkalmazása azért is kiemelten fontos, mert a pártatlanság hiányának feltárása az esetek döntő részében nem feltétlenül érdeke a feleknek. Másként fogalmazva az ügy valamilyen titkolt körülménnyel összefüggő elfogult megítélését követően az ítélkező érdeke, hogy az elfogultság okát jelentő körülmények titokban maradjanak, azokra ne derülhessen fény. Éppen ezért mind a jogszabályi környezettel szemben, mind pedig a konkrét ügyekben szükséges annak a szigorú mércének az érvényesítése, amelynek értelmében az ügyek pártatlan megítélésén túl az ítélkező bíróságnak a pártatlanság látszatát sem szabad elveszítenie. [Ezzel összhangban lásd: EJEB, *Piersack kontra Belgium*, (8692/79), 1982. október 1., 30. bekezdését.]”

Továbbá a 67/1995. (XII. 7.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kifejtette: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet-mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás

szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény. A 17/2001. (VI. 1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság rögzítette: „el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében”. [...] „[A] bírónak nem csak pártatlannak kell lennie, hanem pártatlannak is kell látszania”. Véleményem és tapasztalatom szerint ezen elv is sérül a személyemmel kapcsolatosan folytatott eljárás során, mivel kizárási kérelmemnek nem adtak helyt, a bírói elfogultságra való figyelemfelhívásaimat elutasították, sőt az eljárás során még rendbírságra is köteleztek korábban.

4.2. Az Alaptörvény I. és II. cikkének sérelme

A fentebbi pontokban részletezett tényállások bizonyítják azt is, hogy alapvető jogaimat nem tartották, nem tarthatták tiszteletben, mivel azok gyakorlását nem is tették lehetővé a bíróságok. Ha hozzátesszük azt, hogy a jogaim védelme az állam elsőrendű kötelezettsége, akkor nyilvánvaló, hogy ez a védelem az én számomra az ellenem folyó eljárás során, a Pécsi Ítéletábla végzésének fényében nem valósul meg.

Az emberi méltósághoz való jog további – többek által vitatott – jellemzője, hogy minden más alapjog lényeges tartalmának része is egyben, a lényeges tartalom – minden alapjognál – köréje épül. Az emberi méltósághoz való jog a lényeges tartalom belül az érinthetetlen lényeg, ha a korlátozás ezt eléri, az alkotmányellenesség biztos, hogy fennáll. Az emberi méltósághoz (élethez, jogalanyisághoz) való jog révén mondjuk azt, hogy az alapjogok nem szétszórt garanciák összessége, hanem az alapjogi rendszer egy összefüggő egységes értékrendszer, amely az embert védi. Az a koncepció, amely szerint minden alapjog része az emberi méltósághoz való jog, az alapjogokat emberi tartalommal tölti meg, összekapcsolja az egyes alapjogokat, rendszert képez.

Az emberi méltósághoz való jog két funkciója – a személyiség-védelmi és az egyenlőséget biztosító funkciója – által több más alapjog forrásává vált. Személyiségvédelmi (az általános cselekvési szabadságot védő) funkciójából az Alkotmánybíróság levezette az önazonossághoz való jogot, az önrendelkezési szabadságot, illetve a magánszférához való jogot, mint alapjogot.

Az emberi méltósághoz való jog két dimenzióban van jelen, mint azt Balogh Zsolt is kifejti egy értekezésében: „Egyrészt úgy, mint az alapjogi dogmatikai rendszert megalapozó jog (ebben a minőségében mint egyfajta absztrakció), másrészt az emberi méltóságból levezett jogok formájában (úgy mint alanyi jogok). Tehát az emberi méltósághoz való jog nem igazi jogként „viselkedik” az Alkotmánybíróság dogmatikája szerint sem, hiszen az alanyi jogi jogosultságokat az emberi méltóságból levezetett jogok, illetve az alapjogok emberi méltóságon túli tartalmi nyújtják. Az emberi méltósághoz való jog az alapjogi rendszer kötőanyaga: az „emberi minőséget” jeleníti meg.”

Így a fentebbi indokolásaim alátámasztják az emberi méltóságom megsértését is az egész eljárás során, illetve jelen indítványban panaszolt döntések okán. Illetve ezen jogommal kapcsolatban ki szeretném hangsúlyozni kiszolgáltatott helyzetemet a Be. fentebb idézett kógens rendelkezései kapcsán megvalósuló – elfogultsággal kapcsolatos – hatékony jogorvoslat lehetetlensége okán.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Be. 24/A. § és 386.§ együttes alkalmazásából következően a Pécsi Ítéltábla panaszolt Bkk.I.32/2016/3. sz. végzésével szemben jogorvoslatra lehetőségem nincs.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Nyilatkozunk arról, hogy a Kúria felé 2016. március 31. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő (5. számú mellékletként csatolva) a **Pécsi Ítéltábla panaszolt Bkk.I.32/2016/3. sz. végzésével szemben, ismervé azon tényt is, hogy a Be. 24/A. §-a alapján törvényileg ez nem lehetséges, de a jogsértés súlyosságára tekintettel kértük a Kúria vizsgálatát.**

Tisztelettel:

Szekszárd, 2016. április 4.

Indítványozó képviselőjében:

dr. Magyar Anikó
ügyvéd

S z i m a Judit
képviselőjében eljárva

DR. MAGYAR ANIKÓ
ügyvéd
7100 Szekszárd, Árpád J. u. 18. fsz. 4
Telefon/fax: 74/414-415
Adószám: 52509540-1-37

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Pécsi Ítéltábla 2016. március 16. napján kelt Bkk.I.32/2016/3. sz. végzése
3. Panaszolt végzés átvételét igazoló postakönyvi részlet másolata
4. ügyleosztási rendek
5. Kúriához benyújtott kérelem
6. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról